فقط برای امروز

۲۲ آبان

نه کامل

«قرار نیست کامل باشیم. اگر کامل بودیم، انسان نبودیم.»

کتاب پایه

همه ما درباره زندگی در دوران بهبودی انتظاراتی داشتیم. برخی از ما تصور می کردیم که بهبودی ناگهان ما را برای انجام کاری که می خواهیم در دنیا انجام دهیم، قادر یا قابل استخدام می سازد. یا شاید تصور می کردیم ارتباطات متقابل ما با دیگران به سهولت کامل انجام گیرد. به یاد می آوریم که زمانی از بهبودی انتظار داشتیم تا ما را کامل سازد و دیگر همچنان اشتباهات بسیاری را مرتکب نشویم. اما این انتظار به واقعیت نپیوست. این امر به دلیل بروز عوارض اعتیاد ما نیست؛ بلکه به دلیل انسان بودن است.

در معتادان گمنام برای دستیابی به بهبودی تلاش می کنیم، نه کمال. تنها وعده ای که به ما داده شده، رهایی از اعتیاد فعال است. کمال وضعیتی دست یافتنی برای انسان ها نیست؛ هدفی واقع بینانه نیست. آنچه اغلب در کمال جستجو می کنیم، رهایی از ناراحتی ناشی از اشتباه است. در برابر رهایی از این ناراحتی، کنجکاوی، انعطاف پذیری و فضای رشد و ترقی را مبادله می کنیم.

می توانیم این مبادله را در نظر بگیریم: آیا مایلیم مابقی زندگی خود را در دنیای کوچک و محدود خود در امنیت اما شاید در خفقان زندگی کنیم؟ یا اینکه مایلیم برای ورود به دنیای ناشناخته ها خود را در مخاطره بیندازیم، ریسک انجام دهیم و به هر چیزی که زندگی باید ارائه دهد، دست یابیم؟

فقط برای امروز: خواهان همه چیزهایی هستم که دنیا باید به من ارائه می‌دهد و بهبودی می تواند فراهم سازد.
امروز، ریسکی را انجام می دهم، چیز جدیدی را امتحان می کنم و رشد می کنم .